

MÔJ BRAT ROBOT

JAMES PATTERSON

A CHRIS GRABENSTEIN

albatros

Môj brat robot: Roboti sa zbláznili

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

James Patterson, Chris Grabenstein
Môj brat robot: Roboti sa zbláznili – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

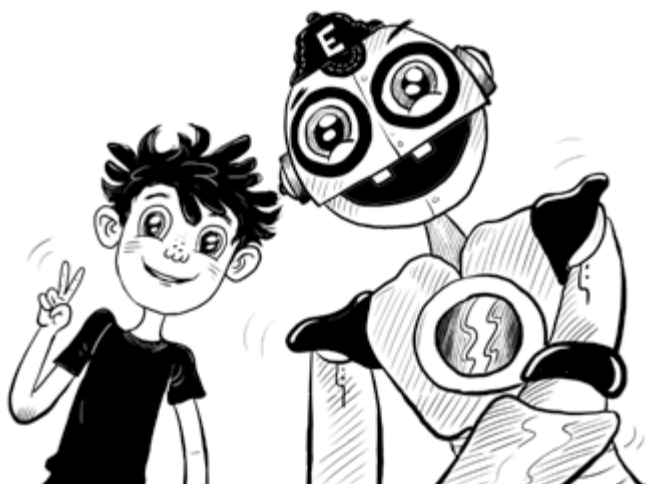
MÔJ BRAT ROBOT

ROBOTI SA ZBLÁZNILI!

JAMES PATTERSON

A CHRIS GRABENSTEIN

Ilustrovala Juliana Neufeldová

MÔJ BRAT ROBOT

ROBOTI SA ZBLÁZNILI!

NA STRECHE MÁME
VEVERICKY. OPAKUJEM:
NA STRECHE SÚ VEVERICKY.

POZOR!
POZOR!
DIVES SA IDE
DO ŠHOLY!
POZOR!

POKOSIL SOM
TRÁVNÍK. MAĀM
POKOSIŤ AJ KODEREC?

TOTO OKNO JE PRED
VÝCHODOM SĽAKA
STÁLE TMAVÉ A
ŠPINAVÉ.

ŠUCH
ŠUCH

HAV!
HAV!

AHOJ!

SOM SAMÝHO
NAJLEPŠÍ
KAMARÁT, ALE
V TEJTO KAPITOLE
NIE SOM, LEBO
SI RAĀD POSPÍM.

CVAK
CVAK!

KAPITOLA 1

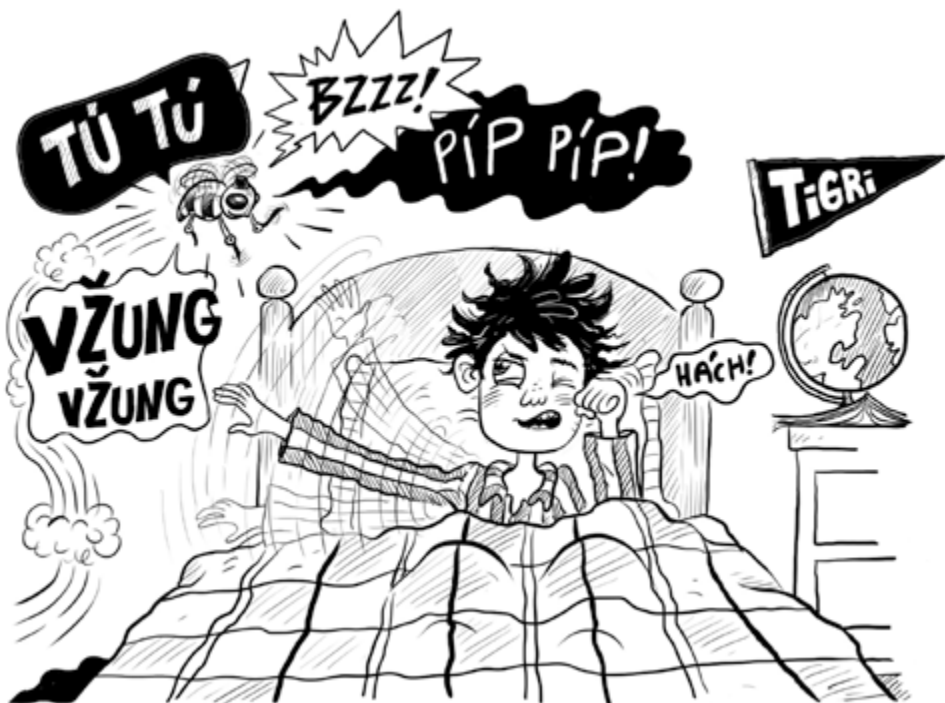
Ahoj! Som Sammy Hayes-Rodriguez. Ak máte ráno pred školou problém vyliezť z postele, mali by ste robiť to, čo ja: žiť s robotmi!

Verte mi. Celý náš dom je plný robotov, ktorí hrčia, svišťa, hukocú a potulujú sa hore-dolu. Všetkých zostrojila moja mama. Nie je tak celkom šialená vedkyňa, no má k nej dosť blízko.

Vyrobila aj robota, ktorý sa volá Bzučo a jeho jedinou úlohou je každé ráno vletieť mi do izby presne o siedmej, vznášať sa okolo mojej postele a vydávať hlasné a otravné zvuky. Ak sa po ňom pokúsíte plesnúť, aby sa vypol (museli by ste stlačiť jeho červený klobúčik), Bzučove detektory pohybu zachytia, že mávate rukou, a on sa uhne nabok. Budete ňou teda naprázdno šermovať vo vzduchu, ale Bzučo nestíchne, kým konečne nedáte nohy z postele.

Preto som už väčšinou o 7.01 hore.

Aj moja skriňa a bielizník sú sčasti robotické. Len čo otvorím zásuvku, hneď odtiaľ vyhupne prichystaná súprava spodnej bielizne a ponožiek. Skriňa, ktorá je

prepojená s vonkajšími prístrojmi na monitorovanie počasia, vie, akú košelu, sveter či mikinu by som si mal vziať. Okrem toho má zabudovaný ovoniavač nohavíc, a tak mi môže hodiť najčistejšie džínsy.

Prečo sa všetky robotické zariadenia tak ponáhľajú, aby som sa dostal načas do školy?

Najmä kvôli mojej mladšej sestre.

Chodí do tretieho ročníka a verte mi, že neexistuje dieťa, ktoré by sa na vyučovanie tešilo viac než Maddie Hayesová-Rodriguezová. V školské dni sa správa tak, ako reaguje väčšina deciek, keď nasneží.

Všetci roboti, ktorí sa pohybujú po dome, zbožňujú Maddie rovnako ako ja a zaobchádzajú s ňou ako s princeznou. Najmä Geoffrey, náš nový robotický majordóm. Mama mu dala britský prízvuk, takže pôsobí trochu nafúkané.

„Dobré ráno, deti,“ pozdraví Maddie a mňa. „Podávajú sa raňajky.“

Keď to dopovie, Raňajkovač – jeden z maminých najstrelenejších automatických kuchynských vynálezov – nám hneď hodí zopár francúzskych hriankov, akoby podával vo volejbale. Onedlho k nám už letí aj sirup a niekoľko plátkov masla. Určite by ste nechceli byť pri tom, keď Raňajkovač servíruje sušienky s polevou.

Ak Maddie niečo treba – nech je to čokoľvek –, ma-
mini roboti sa hneď pustia do práce.

Keď potrebuje ostrúhať ceruzku, náš robotický pes
Aport ju obhrýza, kým nie je dokonale zašpicatená.

Keď potrebuje pomoc s domácou úlohou, učiteľobot
Táraj, starodávny vyučovací počítač na kolieskach, ju
navedie správnym smerom.

Keď po škole potrebuje niečo malé na zahryznutie,
Raňajkovač jej hodí ovocie.

Ako asi vidíte, moja sestra je iná než väčšina detí
v jej veku.

V prvom rade je úžasná.

Okrem toho však ešte len pred mesiacom nastúpila
do školy, hoci je tretiačka a školský rok sa už začal.

Vysvetlím vám to neskôr. Sľubujem.

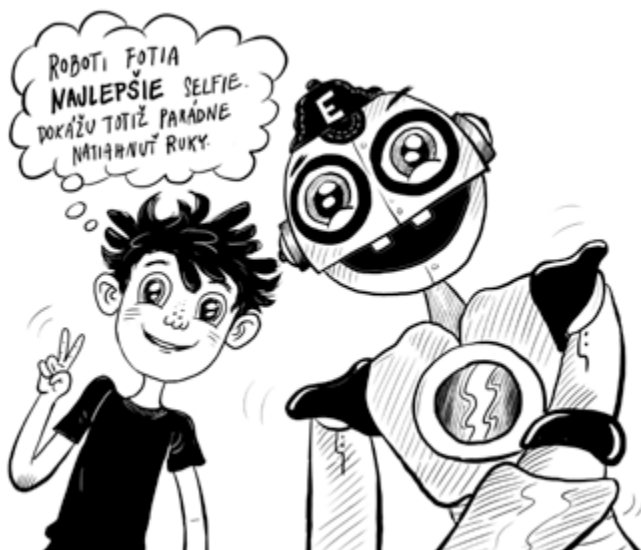
No najprv sa musíte zoznámiť s ěčkom.

Je to môj brabot.

KAPITOLA 2

Toto je Éčko.

Keď ho mama zhotovila a povedala mi, že ho musím brať každý deň do školy, myslel som si, že jeho meno je odvodené od slova *Error*, čo znamená chyba, a je najväčším, najhorším a najkolosálnejším omylom, aký kto kedy urobil. Spočiatku mi zo života v škole *naozaj* robil poriadne peklo.

Ale potom som zistil, prečo má ěčko také velikánske modré oči.

Aha, jasné. Źe mi to nenapadlo skôr. Kresba je čier-nobiela. No verte mi, že ěčkove oči sú modré ako nebo. Presne ako Maddine.

Mama ho vytvorila (tvrdí, že jeho meno E je skratka mena Excelent), aby fungoval ako Maddine oči, uši a hlas v tretej triede, ktorú na Creeksidskej základnej vedie pani učiteľka Traceyová.

Prečo Maddie nechodí do školy sama?

Lebo nemôže. Inak by vážne ochorela.

Viem, veľa deciek vraví, že im je zo školy zle. Najmä v tie dni, keď v jedálni podávajú prekvapenie z hovädzieho mäsa so syrom a s nachos.

Zdravie mojej sestry by však ohrozilo už to, keby tam vkročila, dýchala tamojší vzduch a bola v blízkosti iných detí a všakovakých baktérií. Trpí totiž ŤKID, čo je skratka pre *ťažkú kombinovanú imunodeficienciu*. V podstate to znamená, že jej telo má veľký problém popasovať sa s akýmkoľvek druhom infekcie. Ak niekto zakaše a zabudne si zakryť ústa, Maddie môže skončiť v nemocnici.

Čo všetko z toho vyplýva? Predovšetkým to, že takmer nikdy nevychádza z domu. Vlastne ani zo svojej

izby. Práve preto je naším rodinným miláčikom robotický pes, ktorý na sebe nemá jedinú baktériu. Z toho istého dôvodu pán Leštímop, ktorý vďaka niekoľkým rukám dokáže robiť viac vecí naraz, všetko neprestajne čistí a dezinfikuje.

A presne preto sa Maddie môže zúčastňovať na vyučovaní jedine tak, že do školy za ňu chodí Ďčko.

„Radšej sa poponáhľajte, chlapci! Hádám nechcete meškať.“

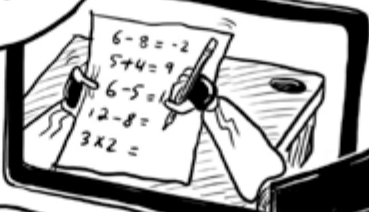
To je môj ocko Noah Rodriguez, svetoznámy kresliar komiksov manga. Pracuje z domu, a tak nikdy nemešká.

„Tvoj otec má pravdu,“ povie Ďčko. „Zbytočne sa ne-zdržiavajme.“

Áno. Ešte stále hovorí trochu roboticky, ale s tým už nič nenarobí. To mama ho takého stvorila. Hádajte, na čom pracuje teraz. Nie som si stopercentne istý,

MATEMATIKA
A PRÍRODOVEDA SÚ
OVEĽA VZRUŠUJÚCEJŠIE
NEŽ MINECRAFT.

no myslím, že to pomôže pánu Leštimopovi vydrhnúť toalety.

„Podme, Sammy.“

To je Maddie, ktorá rozpráva prostredníctvom ěčka tak ako v škole. Keď prvýkrát zazvoní, riadi ho zo svojho pohodlného miestečka v izbe.

Len dúfam, že ěčka neprinúti, aby sa správal ako baba – teda napríklad aby šalel z nejakej chlapčenskej skupiny alebo sa točil ako balerína.

Aspoň v mojej prítomnosti.

Keď vyjdeme zadnými dverami a zbehneme po schodoch – mimochodom, Éčkovi to ide veľmi dobre na to, že je robot –, na príjazdovej ceste na nás čaká dav ľudí.

Zdá sa, že to, čo robí Éčko pre Maddie na základnej škole, sa rozchýrilo.

Niekoľko tvári mi je známych. Spoznávam učiteľov a pracovníkov z Univerzity Notre Dame, kde moja mama pôsobí ako profesorka počítačových vied na technickej fakulte. Všimnem si aj hviezdnych reportérov zo southbendských televíznych novín. Väčšina tých, ktorých som nikdy nevidel, má na sebe obleky a kravaty.

Samozrejme, je tam aj mama vo svojom laboratórnom plášti a hrdo sa usmieva.

„Excelent, ukážeš týmto ľuďom zopár svojich trikov?“ navrhne.

„S potešením,“ odvetí Éčko.

Tanečným krokom Michaela Jacksona sa presunie do garáže, nad ktorú ocko zavesil basketbalový kôš.

„Naval basketbalku, Sammy,“ prihovorí sa mi. „Daj mi loptu. Nahraj.“

Áno, naučil som ho každúčký výraz z basketbalového slangu, ktorý poznám.

Len čo mu hodím loptu, otočí sa a vysokým oblúkom ju pošle do koša.

Keď sa basketbalka odrazí od dosky, Ďčko ju schytí a pristane s pokrčenými hydraulickými kolenami, čo sprevádzajú zvuky ako *CHŠŠŠ*, *VŘŘŘ*, *ZING*. Potom znova vyskočí, akoby mal v päťách rakety, a – *HOP... PRÁSK!* – zapichne ju do koša ako tomahavk.

Dav sa rozjasá.

„Počkajte, to nie je všetko!“ vyhlási Ďčko, akoby uvádzal večernú televíziu reklamu.